

PAROCHIE VAN DE H. MARTINUS te Groningen

(Oud-Katholieke parochie voor Groningen, Friesland, Drenthe en de Noordoostpolder)

Parochiebrief 3-5-2024 No. 111

Inhoud:

1. Van de pastoor/uit de parochie
2. Overweging bij de Dodenherdenking
3. Foto's viering veertigjarig priesterjubileum
4. Diocesane livestreamvieringen
5. Hoe wij vieren
6. Thuiscollecte
7. Veilige kerk
8. Agenda vieringen
9. Contact

Eerstkomende viering

- Zondag 5 mei, 11.00 uur – zesde zondag van Pasen

1. Van de pastoor/uit de parochie

De vorige parochiebrief was door omstandigheden korter uitgevallen dan de bedoeling was. Hieronder volgt een korte inhaalslag.

Als parochie mogen we terugzien op een goede viering van de *Goede Week en Pasen*. In de vieringen op Witte Donderdag en Goede Vrijdag waren ook gasten aanwezig. Gelet op de aard van deze vieringen vindt er geen begroeting bij de uitgang en koffiedrinken na de dienst plaats, waardoor jammer genoeg nader contact met hen niet mogelijk was. De Paaswake was een feestelijke viering met een goed gevulde kerk. Priester Robin Voorn functioneerde als diaken en de nieuwe Paaskaars werd geplaatst op een andere kandelaar dan voorheen. Deze nieuwe kandelaar, die beter bij het interieur van onze

kerk past dan de vorige, is afkomstig uit de kerngroep Friesland. De kandelaar is wel een stuk hoger met als gevolg dat als de Paaskaars moet worden aangestoken er op een stoel moet worden geklommen! Na afloop van de Paaswake kon er nu wel een zeer geanimeerd samenzijn plaatsvinden!

Op 3 april - midden in de Paasweek - brachten mgr. *Bernd Wallet*, onze aartsbisschop, en mevrouw *Miranda Roobol*, de algemeen secretaris van onze kerk, een bezoek aan het kerkbestuur. Er werd niet alleen gesproken over het nieuwe systeem van de financiële afdrachten van de parochies aan de landelijke kerk, maar ook over wat naar de inschatting van het kerkbestuur de sterke en minder sterke kanten van onze parochie zijn. Dit laatste is natuurlijk ook van belang als het gaat als er gekeken wordt naar de toekomstige pastorale invulling van de parochie Groningen. Op de komende voorjaarsgemeentevergadering wil het kerkbestuur zijn "parochieanalyse" graag met u delen en kunnen we die bespreken en eventueel aanvullen.

Verderop vindt u in deze parochiebrief een aantal foto's die een terugblik geven op de viering van mijn *veertigjarig priesterjubileum* op 6 april in "de kleine Joris", de parochiekerk van de H. Georgius in Amersfoort, waar ik 17 maart 1984 werd gewijd.

Op deze viering zie ik met heel veel dankbaarheid terug. Het klinkt wat afgezaagd, maar het is wel waar: de medewerking van zoveel mensen, de woorden van mensen tijdens de ontvangst na afloop, de vele kaarten en mails (die ook nog in de weken na de viering bleven komen), ze deden me echt goed.

Vanuit onze parochie werd er liturgisch (misdienaar, lectoren en voorbeden) en muzikaal (orgel – door maar liefst twee organisten - en fluit) aan de viering meegewerkt; dat gaf een goed gevoel van verbondenheid!

Twee dagen later waren velen van ons alweer samen. Nu voor de bijeenkomst voorafgaande aan de crematie van *Hans Vermeulen*. In de parochiebrieven van het afgelopen jaar hebt u kunnen lezen over de hartoperaties die Hans heeft ondergaan. Ook al moesten de artsen beslissen dat verder operaties te risicovol waren, toch hadden Hans en zijn vrouw Stennie goede hoop dat ze nog een tijd samen zouden mogen zijn. Er waren al weer gedachten aan een museumbezoek en zelfs aan een rustige vakantie. Het mocht niet zo zijn. In het Paasweekend verslechterde de gezondheid van Hans en op Tweede Paasdag keerde Hans terug naar zijn schepper. Hans had een bijzondere band met priester Victor Scheijde, de vorige pastoor van Groningen, met wie hij samen in het kerkbestuur had gezeten toen deze zijn werk in onze parochie begon. In onderling overleg heb ik pastoor Victor gevraagd om in de bijeenkomst voorafgaande aan de crematie de geloofsbelijdenis van Nicea te zingen en het Onze Vader te bidden. De woorden in de geloofsbelijdenis over Christus "God van God, licht van licht" betekenden veel voor Hans. In de bijeenkomst werd verder niet alleen stil gestaan bij Hans als mens, maar ook als therapeut en natuurgeneeskundige waarin hij voor veel mensen veel heeft betekend. Moge het eeuwige licht hem schijnen!

Op 2 april verhuisde *Willy Niemeyer* naar Verpleeghuis 't Blauwbörgje, afdeling Berk, kamer 3002, Zonnelaan 8, 9742 BL Groningen.

Willy en haar echtgenote Henny Elzinga moesten dit verdrietige besluit nemen omdat Willy verder achteruit ging en de zorgvraag toenam. Gelukkig hebben ze dit proces naar de verhuizing toe samen kunnen doen en haar kamer inrichten. Willy kan daar bezoek ontvangen. Willy accepteert dat het zover heeft moeten komen, al vertelde ze mij wel dat zij naar huis, naar haar vrouw en naar hun hond Berber verlangt. Willy hoopt nog regelmatig naar de kerk te kunnen komen, hiervoor ben ik bezig een "autodienst" te regelen.

Karin Bijlsma is zoals gemeld door de aartsbisschop benoemd tot lid van het kerkbestuur van Groningen. Haar benoemingsacte is haar in de viering van 21 april overhandigd. De laatste administratieve hobbelingen (u wilt niet weten hoeveel voeten in de aarde het overschrijven van tekenbevoegdheid bij de bank van de ene op de andere penningmeester kost) zijn bijna genomen en dan kan ze voluit aan de slag met de parochieadministratie!

Zondag 5 mei vieren we niet alleen de zesde zondag van Pasen, maar ook *Bevrijdingsdag*. De avond daarvoor op 4 mei is de Nationale *Dodenherdenking*, dan staan we stil bij de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog en van alle gewapende conflicten van de bijna 80 jaar die sindsdien voorbij zijn gegaan. De Dodenherdenking van dit jaar staat onder een bijzondere spanning omdat gevreesd wordt dat op sommige plaatsen de herdenking de aanleiding zal zijn om protesten te laten horen tegen de gewelddadigheden in Gaza en zelfs dat die gepaard zouden kunnen gaan met antisemitische geluiden. Hoe verschrikkelijk het ook is wat er nu en in de afgelopen maanden aan moord en geweld in Israël en Gaza heeft plaatsgevonden en nog plaats vindt, toch mag dat denk ik geen aanleiding zijn om de Dodenherdenking op 4 mei van zijn karakter te ontdoen en die te gebruiken voor het uiten van statements over de situatie in het Heilige Land (en waarom dan ook niet over die in Sudan, Syrië, Rusland en noem ze maar op al die landen waar de rechten van de mens met de voeten worden vertrapt en mensenlevens niet lijken te gelden).

Toen ik deze week las over de maatregelen die getroffen zijn om de Dodenherdenking op de Dam in Amsterdam zonder problemen te laten verlopen, moest ik terugdenken aan de *Dodenherdenking in 2009* op een al even iconische plaats als de Dam. Ik was toen behalve pastoor van Den Haag ook pastoor van Delft en was in die laatste plaats gevraagd om de overweging te houden in de oecumenische dienst voorafgaande aan de stille tocht naar het oorlogsmonument. Deze dienst was in de *Nieuwe Kerk van Delft*, in de kerk waarin een indrukwekkend grafmonument herinnert aan de door moordenaarshand omgebrachte prins Willem I van Oranje (1533-1584). Deze prins kwam in zijn dagen op voor de rechten van het volk tegenover een overheid die die bezworen rechten met de voeten trad en voor de vrijheid van geweten, dat iedere mens in God mag geloven op de manier waarvan hij denkt dat die goed is.

Ik las de overweging die ik toen in 2009 heb gehouden nog eens na en ik besloot die ongewijzigd hieronder op te nemen. De voorbeelden die ik in 2009 noemde, mogen dan

nu door anderen vervangen zijn, de herinnering aan onderdrukking en verzet zijn niet veranderd. Wat ook niet is veranderd is de menselijke heimwee naar vrede en de oproep die vanuit het evangelie aan ons gedaan wordt om als burgers van het komende Vrederijk niet te berusten in de onvrede en het onrecht in onze wereld.

Al onze zieken en allen die in liefde en zorg rondom hen staan wens ik kracht en alle goeds.

Een hartelijke groet voor u allen,
Wietse van der Velde, pastoor

2. Overweging op 4 mei 2009 tijdens de Dodenherdenking in de Nieuwe Kerk te Delft.

4 mei 2009 oecumenische dienst in de Nieuwe Kerk in Delft voorafgaande aan stille tocht en kranslegging, waarin onderstaande overdenking werd gehouden.

Vandaag hangen in ons land de vlaggen halfstok.
Wij herinneren ons hoe een rijk van mensen
zich heeft breed gemaakt;
een rijk dat gerechtigheid deed verkeren in ongerechtigheid
en waarheid in leugen.
Dat rijk heeft het Joodse volk zijn vrede ontnomen

en over dat volk niets anders uitgestort dan haat,
miljoenen van hen afgeslacht
omdat ze anders waren.
Aan vrijheid en democratie,
waarden waaraan ons volk gehecht was
werden paal en perk gesteld.
Velen in ons land zagen dit alles
in verbijstering en afschuw aan
en ... deden niets.
Maar – God zij dank – waren er in ons land
ook vrouwen en mannen die niet konden zwijgen,
die daden van verzet stelden
tegen al die onmenselijkheid.
wel moesten handelen,
ook al betekende dit
dat zij hun eigen leven in de waagschaal stelden.
Velen van hen hebben hun inzet
met de dood moeten bekopen.
Ze werden uit hun cel gehaald.
In het zand van de vlakte stonden ze tegen de muur,
tot een flits en een knal hen deden vallen.
Hoe velen hebben toen –
luid of stil –
niet een beroep op God gedaan?
Hoe vaak heeft dit beroep op God niet tevergeefs geklonken?
En toch hebben mensen,
ook in deze grootste nood,
houvast gevonden bij God,
de nabijheid van de Eeuwige gevoeld.
Ook met de dood voor ogen
wisten ze zich geborgen en in Gods armen.
Zoals die achttien mannen die in maart 1941,
op weg naar hun executie op de Waalsdorpervlakte,
durfd en konden zingen:
*Dan ga ik op tot Gods altaren, tot God,
mijn God, de bron van vreugd:*

Afgelopen donderdag vierden de christenen
de hemelvaart van hun Heer Jezus Christus.
In één van de Bijbelverhalen daarover
staat een vraag van de leerlingen van Jezus
die ze Hem vlak voor die gebeurtenis stelden:
“Heer, gaat u binnen afzienbare tijd
het koningschap over Israël herstellen?”

In die vraag lag het heimwee naar het door *God* beloofde Rijk,
dat een rijk zal zijn
van gerechtigheid en waarheid,
van liefde en vrede.
Een rijk waarnaar mensen
van vroeger en nu
van verschillende godsdienstige en politieke overtuiging
ieder op hun manier
uitkeken en uitkijken.
Wanneer komt dat Rijk?
Op welke tijd?
Is het niet de *hoogste* tijd?
Nog steeds worden er in onze dagen
recht en gerechtigheid vertrapt,
worden mensen gediscrimineerd
om hun ras, hun sekse of geaardheid.
De oprichting van dat Koninkrijk van God
zou betekenen
het oprichten van al die mensen,
die in het stof liggen neergebogen,
de opstanding voor hen die liggen in het stof van de aarde.
Waarom blijft dat Rijk zólang uit?
Is het niet alsof de aarde is prijsgegeven aan de boze machten?
Met al onze vragen worden wij –
juist in deze dagen na Hemelvaart –
opgeroepen om vol te houden
in geloof dat dat Rijk zal komen,
dat de wereld *zàl* worden verlost.
En dat betekent niet in stille berusting
daar dan maar op wachten,
maar dat betekent
tekenen oprichten van dat Rijk.
Dat is in de praktijk brengen waar God ons
bij monde van de profeet Micha toe oproept:
*“niet anders dan recht te doen
en trouw te betrachten.”*
Aan wie moet dan recht worden gedaan
en trouw getoond?
Jezus geeft ons daarop in het evangelie dat we hebben gehoord
een, *hèt* antwoord.
Aan de naaste,
de mens naast jou.
Maar wie is die mens?
Een klein meisje van een jaar of vier

zei eens heel vertederend:
"Ik houd van alle mensen op de hele wereld."
Een kind kan zoiets menen.
Een volwassene weet echter
dat dit niet mogelijk is.
Alleen God kan dat zeggen:
want
"Alzo lief had God de wereld...",
dat Hij Christus naar deze wereld,
naar ons allen zond.
Is het gebod tot naastenliefde dan
een loze zaak
of een ondraaglijke last?
Wie is mijn naaste?
De gelijkenis geeft antwoord
door de vraag om te draaien.
Daar ligt een mens in nood
op de levensweg van drie mensen.
Eén van die drie was "naaste" voor hem.
De Samaritaan,
zoals God bewogen over de verlorene.
De Samaritaan *ziet*,
houdt stil bij,
buigt neer over,
geeft z'n gaven aan deze man.
Hij is nabij,
zoals God, zoals Jezus
bij ons verloren leven.
De ogen van ellendigen op onze levensweg stellen ons de vraag:
"Bent u mijn naaste?"
Wie mijn naaste of metgezel is,
valt dus niet te zeggen.
Het gaat niet om regels.
Het gaat om situaties waarin een mens naaste kan worden
door zich als naaste te gedragen.
Het verhaal is als een spiegel
waarin men zichzelf kan herkennen.
De mensen die wij vanavond gedenken *zijn* voor ons een spiegel:
die vrouwen en mannen die in concentratiekampen
ondanks hun eigen lijden
naaste voor hun medegevangenen werden;
die mannen en vrouwen die in daden van verzet tegen de bezetter
het leven van medemensen probeerden te redden.
Wij worden opgeroepen

om als burgers van het komende Vrederijk
niet te berusten in de onvrede en het onrecht in onze wereld.
Met wat wij doen
als wij “naaste” van onze medemens durven zijn,
trekken wij de toekomst,
Gods goede toekomst
als het ware naar ons toe.

Amen.

Wietse van der Velde

3 Viering 40-jarig priesterjubileum Wietse van der Velde

De onderstaande foto's -gemaakt door Peter Treep - zijn zo geselecteerd parochianen uit Groningen te zien zijn die in de viering een aandeel hadden.

Gabrielle Hooimeijer als kruisdrager bij de intredeprocessie.

Priester Elsa Westberg die de eerste schriftlezing (Jesaja 61, 10-62, 3) verzorgde.

Verder op deze foto v.l.n.r: een tante van de pastoor; pastoor Rudolf Scheltinga, presbyter-assistens; pastoor Wietse van der Velde; mgr. Barend Theodoor Wallet, aartsbisschop van Utrecht; Thelma Schoon, diaken.

Lector Ab Mollema die de tweede schriftlezing (1 Petrus 2, 1-10) verzorgde.

De jubilaris die bij de opdracht van de gaven het wierookvat zwaait.

Op deze foto zien we o.a. Albertha van het Hof en Eddy Ufkes, die na de communie op orgel en altfluit een gedeelte van een suite van Johan Fischer speelden; Wietse Ouwejan die de viering op het Gernorgel begeleidde; Adrie Paasen die de voorbeden verzorgde en Gabriëlle Hooimeijer die misdienaar was.

Een lachende aartsbisschop Bernd, die de jubilaris toespreekt.

4. Diocesane livestreamvieringen

Iedere zondag en op de belangrijkste feestdagen wordt voor het aartsbisdom Utrecht een livestreamuitzending om 10.00 uur vanuit de kathedrale kerk te Utrecht verzorgd. Op de landelijke website van de OKKN www.OKKN.nl kunt u de link aanklikken.

5. Hoe wij vieren

In juni 2022 zijn alle coronamaatregelen die het kerkelijk leven beperkten vervallen. In onze parochie hebben we over manier van vieren in onze parochie het volgende afgesproken:

1. Bij het uitwisselen van de vredegroet kan men elkaar met het geven van een hand, een hoofdknik of een lichte buiging “vrede” wensen.
2. De heilige communie wordt in een kring onder twee gedaanten uitgereikt. De hostie wordt door de priester uitgereikt. De kelk wordt door een assistent vastgehouden; men kan uit de kelk drinken of de hostie in de wijn dopen.

Wietse van der Velde, pastoor

6. De ‘thuiscollecte’

U kent allemaal dit zinnetje uit de afkondigingen: *“De collecte tijdens het offertorium is bestemd voor het mogelijk maken van onze vieringen”*... Onze vieringen zijn gelukkig hervat, maar nog niet iedereen durft het aan naar de kerk te komen of men is om andere redenen verhinderd de viering bij te wonen. En toch gaan de kosten gewoon door. Het Bisschoppelijk Bureau herinnerde ons, juist vanwege die doorgaande kosten, de inkomsten uit de thuiscollecten daarom niet te vergeten. Terecht natuurlijk. Verschillende parochies hebben verschillende oplossingen. Wij stellen voor om het

simpel te houden. En dat is dat u gewoon af en toe een bedrag overmaakt op de bekende bankrekening van de kerk.

Rekeningnummer van de parochie is:

NL12INGB0003941884 t.n.v. Oud-Katholieke parochie v.d. H. Martinus te Groningen,
onder vermelding van 'thuiscollecte'.

Dan weet de administrateur wat de bestemming is. (Bijkomend voordeel van overmaken is ook nog dat het daarmee aftrekbaar is van de belastingen).

7. Veilige kerk

De OKKN hanteert een actief beleid om een veilige kerk te waarborgen. Alle informatie hierover is te vinden op de website: <https://oudkatholiek.nl/organisatie/veilige-kerk/>

8. Agenda vieringen en overige activiteiten

Vieringen in Groningen, parochiekerk van de H. Martinus, Witte de Withstraat 2:

vieringen iedere *1^e, 3^e en 5^e zondag* van de maand om 11.00 uur.

Voor de vieringen met *Kerst, de Goede Week en Pasen* en eventuele andere bijzondere vieringen: zie de agenda in de parochiebrieven voorafgaande aan die dagen.

Eerstkomende vieringen:

zondag zondag 5 mei en zondag 19 mei (Pinksteren)

Vieringen Grace Church (van de Anglicaanse gemeenschap):

iedere 2e en 4e zondag van de maand om 10.30 uur in onze kerk.

9. Contact

Oud-Katholieke parochie van St. Martinus te Groningen

deservitor (waarnemend *pastoor*):

can. drs. Wietse van der Velde,

Jan R. Stuuatstraat F8,

9663 SE Nieuwe Pekela

tel. 0597 221080/06 481 99 493

secretaris

mevr. Renée Lokman

mail: secretaris@groningen.okkn.nl

